

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 316

гр. Враца, 16.12.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

при участието на секретаря Галина Ем. Вълчкова
в присъствието на прокурора Николай Вълков Лалов (ОП-Враца)
като разгледа докладваното от Петя П. Вълчева-Чукачева Частно
наказателно дело № 20211400200647 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от Г. Б. А., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства– становище от началника на Затвора гр. Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения Г. Б. А..

В съдебно заседание осъденият лично и със служебния си защитник адв. В. С. поддържат молбата с изложените в нея доводи и правят искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр. Враца изразява становище за неоснователност на молбата, като излага съображения, че осъдения с поведението си не е дал доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпения остатък от това наказание.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата, с оглед на което прави искане същата да не бъде уважавана.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С присъда, постановена по НОХД № 1375/2020г. по описа на РС Монтана на л.св. Г. Б. А. на осн. чл.25, ал.1 НК е определено едно общо наказание "лишаване от свобода" измежду наложените по същата присъда и по НОХД №241/2020г. по описа на РС Монтана за срок от 2 години, като на 14.01.2021г. осъденият е започнал да търпи наказанието си и до момента е изтърпял фактически 11 месеца и 2 дни, като от работа му се зачитат 2 месеца и 3 дни, а от предварителен арест- 5 месеца и 15 дни или общо 1 година, 6 месеца и 20 дни. Към момента неизтърпяната част от наказанието е в размер на 5 месеца и 10 дни.

При това положение, осъденият А. е изтърпял фактически по- голямата част от наложеното му наказание, така както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1 НК.

От приложения доклад за оценка на риска и вреди, изискуем съгласно чл. 155 ЗИНЗС е видно, че при първоначалната оценка на риска от рецидив същия е определен висок- 88 точки. Дефицитните зони, които са маркирани с а : *Криминално минало* - многократно осъждан; *Отношение към правонарушението* - не осъзнава факторите довели до правонарушението, недостатъчна мотивация за промяна на криминалното поведение, трайно утвърдени криминални нагласи; *Жилищно устройване*- живее в пренаселено жилище, незадоволителни битови условия; *Начин на живот и обкръжение*- интегриран в криминални среди, неубедително желание за включване в дейностите в затвора; *Взаимоотношения* - не поддържа позитивни контакти с близки и роднини; *Умения за мислене* - не разпознава проблемите си, не намира адекватни решения и ги решава по незаконосъобразен начин, не винаги разбира вижданията на другите хора. Липсва целеполагане. Рискът от вреди е определен среден за служителите и нисък за останалите лишени от свобода по време на изтърпяване на присъдата. Тези стойности се обуславят от осъждане на основание чл. 297 НК за реализирано бягство от охраняема среда. Първоначално отчетеният риск от суицидно поведение е определен с ниски стойности. Нисък е определен рискът от вреди за обществото след освобождаването, УПО или прекъсване. Многократно е осъждан за користни

престъпления.

Заложените цели в договорения план на присъда са насочени към: Формиране на самокритично отношение към собственото поведение. Поставяне на реално изпълними цели за в бъдеще. Развиване на уменията да разпознава възникнали проблеми и намиране оптимални начини за разрешаването им. Изготвената ревизия на оценката отразява значително повишаване на числовата стойностна риска от рецидив. От 88 точки е повишен до маркираните 93 точки, обуславящи високо ниво на риска от рецидив. Отчетени са настъпили регресивни промени в зоните: отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение и междуличностни проблеми. Рискът от вреди е определен среден за останалите лишени от свобода и среден за служителите. Обосновани са от високото ниво на импулсивност и регистрирания случай на побой над друг лишен от свобода. Коментар търпят първоначално отчетените ниски стойности на риска от суицидно поведение- повишени до средни. Нисък е определен рискът от вреди за обществото. История на реализирано бягство от охраняема среда обуславя високи стойности на риск от подобно поведение.

В хода на актуално извършената ревизия на риска от рецидив и вреди отчетените стойности са високи - 93 точки. Според затворническата администрация, поведението на л.св. А. до момента е в разрез с установените изисквания и правила в МЛС. Съпоставена с предходно извършената, е регистрирана настъпила регресивна промяна в следните зони: *отношение към правонарушението* - налице са трайно утвърдени криминални нагласи, не разпознава факторите допринесли за извършване на поредното правонарушение, липсва самокритично отношение към криминалното поведение; *начин на живот и обкръжение*- произтичаща от регистрирани дисциплинарни наказания. До момента л.св. А. е дисциплинарно наказан както следва: Заповед № 2820/04.11.2021г., Заповед № 2354/21.09.2021г., Заповед № 3109/29.11.2021г. Фактът, че в условията на рестрикция реализира системни дисциплинарни нарушения, обуславя очертана склонност към несъобразяване с общоприетите норми и правила за водене на законосъобразен начин на живот; *жилищно устройване* - жилището се намира в криминален район; *взаимоотношения* - основно контактува с криминално проявени лица, брат му е търпял присъда в Затвора Враца; *трудова заетост*- липсват трудови умения и професионална квалификация;

Образование и обучение - л.св. е напълно неграмотен; *умения за мислене* - живее на принципа „ден за ден“, не успява да разпознае кога има проблеми и съответно не ги решава по адекватен начин.

От 25.10.2021г. л.св. А. е декларирал желание за повишаване нивото на образованост. Приоритетна задача за ефективна ресоциализация след освобождаването ще бъде, поддържане на мотивацията редовно да посещава учебните занятия и формиране на нагласи за спазване на законоустановените норми.

В доклада по чл.155 от ЗИНЗС като неблагоприятни фактори за успешна ресоциализация се отчитат: незадоволително жилищно устройване; липсата на постоянна трудова ангажираност и финансово обезпечение, липса на трудови навици и образование и не на последно място утвърдените криминални нагласи. Рискът от вреди е среден за служителите и останалите лишени от свобода по време на изтърпяване на присъдата. Среден е рискът от реализиране на суицидно поведение. С ниски стойности е рискът от вреди за обществото след освобождаването.

Становището на затворническата администрация е, че отношението на лишения от свобода А. към плана на присъдата е формално. Стремeжът му е насочен предимно към изтърпяване на наказанието, а не към постигане на положителни личностни промени. Към груповите и организирани общопенитенциарни мероприятия е по-скоро пасивен и не проявява интерес. Участва в спортни турнири. Поведението на лишения от свобода А. в последния период от изпълнение на наказанието показва, че няма трайни нагласи за позитивна личностна промяна. Има прояви на импулсивни действия за удовлетворяване на нуждите и интересите си на момента, без да мисли за негативните последици. Склонен е да омаловажава собствената отговорност и принос в тях, търси вината у другите. Не осъзнава напълно своите дефицити и не проявява траен стремеж за положителна промяна и нагласа за водене на законосъобразен начин на живот.

В заключение затворническата администрация счита, че работата с л.св. А. следва да продължи в посока възпитателно въздействие, което би довело не само до външно съобразяване с правилата и ограниченията в затвора, а и до вътрешни убеждения: осъзнаване на причините довели до престъплението, нанесените вреди, разбирането на преживяванията на пострадалите, намиране

на алтернативни и адекватни начини за решаване на проблеми, конфликтни ситуации и други определени в чл.36, ал.1 НК.

В обобщение на горното, следва да се посочи, че според затворническата администрация към настоящият момент Г.А. не отговаря на изискванията по чл. 439а НПК. Обосновава се необходимостта от продължаване на корекционната работа с него в условията на затвора за трайна положителна промяна и постигане на целите по чл.36 от НК.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.439а, ал.1 НПК, обстоятелствата, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието са доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественнополезни прояви. В разпоредбата на ал. 2 на чл.439а НПК изрично предвижда, че доказателствата за поправянето се установяват от оценката за осъдения по чл.155 ЗИНЗС и от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон. Прочита на приложените по делото доказателства и най-вече на доклада по чл.155 ЗИНЗС, изготвен от компетентно длъжностно лице—ИСДВР, сочи че не са налице данни за окончателна положителна промяна у лишения от свобода А..

В случая, от данните по делото е видно, че не са налице и двете законови предпоставки за УПО, а именно А. е изтърпял фактически по- голямата част наложеното му наказание, но същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Всичко това е основание да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

Съгласно императивната норма на закона осъденият не може да подаде нова молба за УПО преди изтичане на 6-месечен срок от постановяване на настоящето определение.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения Г. Б. А., роден на *** в

гр.Монтана, с постоянен адрес с.***, ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на неизтърпяната част на наложеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 2 години, с остатък от 5/пет/ месеца и 10/десет/ дни.

ОПРЕДЕЛЯ 6/шест/ месечен срок, в който осъдения Г. Б. А. не може да подаде нова молба за УПО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____